

CAPUT I.

Welches der grosse Hermes ist.

Hermes Trismegistus, nach welchem die ganze Kunst und Wissenschaft genennet wird / ist zwar allen dieser Philosophiae ergebenen Discipulis ohnehin bekannt / und haben viele Gelehrte von demselben genug geschrieben / welchen ich mich an die Seiten zu stellen zu gering schaße ; jedoch kann ich dasjenige alhier unberühret nicht lassen / was der sowohl in Mathematischen Wissenschaften / als in den Orientalischen Sprachen unvergleichlich erfahrene P. Athanasius Kircherus (ob er schon in suo Mundo Subterraneo diese Kunst verachtet) in sei-

seinem Ædypo Ägyptiaco Tom. 2.
Part. 2. Claff. 10. ansühret wie folget:
Daz nun denen ersten Menschen eine
Kunst Gold zu machen, das ist, ent-
weder das Gold aus allen Sachen her-
aus zu ziehen, oder ein Metall in das an-
dere zu verwandlen, bekannt gewesen,
und solche nur denen Königen, dann
denen Häupteren deren Geschlechteren,
nicht zwar schriftlich sondern nur münd-
lich mitgetheilet worden seye, ist so ge-
wiss, daz niemand, er müsse dann in de-
nen Geschichten ganz und gat ein Frem-
dling seyn, daran zweifeln möge. Es
ist aber diese Kunst von denen Kenneren
geslissenlich in ein tieffes Stillschweiz-
gen vergraben worden, damit die ge-
heimeste Schatz-Cammer der Natur
dem unwissenden Hovel nicht entdecket,
das gemeine Wesen dadurch in das äus-
serste Verderben gestürzet, und dem
Reiche der gänzliche Untergang zuge-
zogen würde. Es hat also nicht ohne
Ursach der den daraus entstehenden gros-
sen Schaden und Unheil vorsehende klug-
sinnige Mercurius, gleichwie er jenen für-
treflichen Theil der Weltweisheit so von
GOTT, denen Engeln, und der Welt
handlet, mit denen dunklestens Sinn-

Bildern umhüllt, um solche nicht gemein zu machen; auch diese Wissenschaft, so unter denen, welche das Gebäude dieser Unter-Mondisch- und Unter-Judaschen Welt betrachten, die allergeheimste, und fürtrefflichste ist, billig der Lesung deren Unwürdigen entzogen, und solche unter denen Hieroglyphischen Rätseln verborgen.

Woraus dann erhellet / daß die Kunst wahrhaft seye / und da dieser Hermes seinen Sitz in Ägypten gehabt / und bekannter massen die Tabula Smaragdina von ihm herrühret / so ist gar nicht zu zweifeln / daß diese Kunst in Ägypten gemein gewesen seye / und der Abraham (zu welchem ich mich wende) die Kunst aldorten überkommen habe.

פרק שני
אברהם המובהר שאבות אשת הש' קראו אהבו
חויה לפו ספרו וצירה המשוחם אלו
פולוסוף נפלא וחכם גדול בחכמת הטבעות
אפאלאעמווס א' מהקדמוניים כותב ממנו באועבועס
בחכנת אבן גלון ספר שלישי דף ו' בז' ל'
abraham nolad ba'or neshrom v'achro sh'herba hakma
ul kel adam ha'mazia b'schelo at hakmat ha'kavanim
v'shar hakmat ha'kashruim camo hakmat ha'maganot v'lomar
la'hafleshthom at ha'hafnetot ha'shemesh v'ha'ora, v'nun
catav artebabanos ba'oubevos ha'nefer. v'osf' bn
gorion ha'chein. v'polo ho'ohoro. hema monkorim
u'od sh'abraham l'mer b'matzruim kl hakmatim v'haskil
bah' ur maoz ucl'd. v'ba'shi shi'ou sh'ha'polosof
ha'gadol ha'urams hoo moshevo ba'retz matzruim. v'af
ha'matzruim hoo lahem hakmat ha'natruim ud ut ba
ha'ki'ser v'akalio'tzi'anos casher abror b'perk'os
habaim b'latui sefek l'mer abraham sh'm hakma
ha'zot asher hoo am l'k'l'm. v'ra'ot loh
mazati b'torah ha'krosha b'rashot v'g' p'sok b'
v'abraham cabd maoz b'makna b'nesef v'v'hav ha'kavim
monkor u'shruo acher zatuo matzruim v'la' k'romim l'kan
hoytsa m'ha sh'abraham b'matzruim natu'ser v'hene'r
be'u'mi u', hakmat ha'natruim shelmo sh'm: r'utu'i
nata'huk

נתחוק ע"ז מה שהכתב אומד בראשות פר' ו"ז
 פסוק ה' שבתachelה היה שמו אברהם והוא ברכנו
 קראו אברהם לשון המקרא הוא נך : ולא וקרא
 עוד את שמו אברהם והוא שמו אברהם כי אב
 המן גוים נתthon . וכן לשדו נאמר שם פסוק
 ט"ז וט"ז בוה"ל : ואמיר יהוה אל אברהם שרו
 אשתק לא תקרא את שמה שרו כי שרה שמה:
 וברכתיה וגם נתתו לך ממנה בן וברכתו אתה
 והוותה לגוים מלנו עמיים ממנה והוא ע"כ . כל
 מפרשיו התורה למומו ה' מתכווים את עצם
 על הברכה הזאת מה שענן השתנות והתוספות
 הה"א בשם של אברהם וכן בשירה . גם חכמי
 ההוריות עוננו בנה ואחריו שרצו להרבה דעת .
 הרבו מכאות . לפום רוחתא נראה דברוחם
 كانوا וש בהם ממשות אבל אחר העיון נמצאו
 וברוחם בלוי חיוך כלל והקושי' במקומו עומרת
 כאשר אברר . תשובהם היא נך . חם אומרו'
 שהקב"ה לך הו"ד משרו ועשה ממנה שני
 ההיא' זאת הוסוף בשם של אברהם וקרואה
 אברהם והשנית הנת לשרה במקום הו"ד עיון
 מריש בראשות רנה פרשה מ"ז . תשובהם
 נובנת מהטענות מופתות שאבוא נאן גנד דעת
 ווצא ראשונה . אחריו שנרא' של אברהם מוטספ
 הה"א קורם לשירה . לפיו דעתם החרחה ליקח
 הו"ד משרו תחולת ולהשתנות שמו של שרו
 ואח"כ

ואח"כ גונן לו כי מasha לכתה יאת . בسنויות
 מודום חכמו הוהוים כלם בחסכמה אחת וכן
 הוא דעת חכמוני הקדושים וכו' שסבירין צחית ל
 לשון הקודש בעינו וראה ובלבבו ובין שהוו
 היו נתברכו ע"ז החוספת ה"א בהם . ואחריו
 שורוע שכל ברכה היא תוספות ולא גרעון ו
 וחסרון ואם רעתם מוושרת היה בשירה גרעון
 וחסרון באשר שבתחלת היה לה ו/or אשר
 מספירה שנייה יין ועתה הניח לה אחת במקומה
 וא"כ לא היה זה ברכה והוא נגר האמת . ג'
 לפיו דבריהם לא קובל אברהם החוספה בשם
 מהקב"ה כי הנורתת ממנה נוחן לו והכתב אומ'
 שהשם ב"ה החסופה ה"א בשם ולא שרה
 ועוזר אחריו שחקושיא היה מה תועלת ו
 בהשתנות והחותפת ה"א בשם וזה עדין לא
 נדרש לפיו אומר רעתם : לכן אמרתי אהוה
 דעוי גם ושמעו חכמים ملي ווורעים האוין
 לו הברכה שניתן השם לאברהם היה שמסר לו
 חכמת התבאות וזהו מרומו בחחותפת ה"א בשם
 אברהם היה לו בתחלת ד' אותות ע"ז החוספה
 קובל אותן החמושו . אברהם גו' רם"ג ובמ"ק ט'
 ע"ז תוספות ה"א עליה מספרו רם"ח ובמספר
 אמצעיו ז' ובמ"ק ה' . אותן שהוטף לו הש"ז
 היה אותן ה"א כל זה מורה על הגשים החמשי
 שקיים אברהם מהש"ז , ולכן חכਮוב אומר טעם
 לשירה

לשרה נתן הש"ז ע"ז הברכה האות ה"א ושונה
 שמה כי גם הוא קיבל הגשם החמושו אשר הוא
 ابن הפלוסופים ועי"ז חורה לנערותה והותה
 ראויה לולד בנים لكن נזכר שם בפסוק ט"ז וגם
 נתתו לך ממנה בן וגוי הרפואה הזאת והותה גם
 יכולה להשתנו את מינו המתכו' בזחב וזה המציא
 מרומו במספר התובות של שלשה הפסוקים
 שנכת' בהם ברכת אברהם ושרה אשთו באשר
 בכל אחד מהם יש לו י"ד תיבות במספר זה י"ב
 וממצאתו עוד סמק לדבורי בראשות ק"ט
 פסוק ג' גם שם תמציא את אברהם עוסק בחכמת
 והמלוכה הוואת לשון הכתוב: ווטע אשל בבארא
 שבע וקרא שם בשם והוא אל עולם אנו
 רואים כאן אברהם שהו לו עברים ושבחו
 דיו והותר בנוראה במקרא ובעצמו נתע. ועוד
 כי עד השתא לא קרא בשם אל עולם. ואף
 לא היה לו מקום להתפלל אלא כאן אצל הנטווע
 בוראי דבר סתום יש כאן. לפיו דעתה נראת
 שהאשל הנזכר כאן היה חמאטעריא הפלוסופו'
 ר' לפוך וזה מרומו בתובות אשל הульת בגומט'
 של י"א ובמ' ק' ז' במספר קטן של פוך הульת בגנו'
 ק' ז' ובמ' ק' ז' ולכך מוכרו אשל נגר פשטוות
 הלשון ולא אולץ כראוי. וזה שנטע בבארא שבע
 ר' ל' בבארא של שבעה מינוי מתכו' הפלוסופים
 ولكن הוצרך לטעת בעצמו ולא ע"ז עברו:
 ולית

וליה ר"ל להפוך לך זחב וזה מרומו ב' ר' אותו
 של : ווט"ע אש"ל בבא ר' שב"ע : מספר זה ב'
 ועל ויו שברכו השם במלאתו הכהן אברהם
 את גודלות בוראו בתכויות ההכרה ונתן שבת
 והוריה למו שברא כך ר"ל אכן הפילוסופים
 בעולם ואף עתיקוי חלב ווונקי שרים ובונו נאן
 שיוהו הבאר של החכם בערנזה אדרוס . וחטעם
 שמכנחו בשם אשל אשר הוא מן צומת לרמו
 שהגנוו לנח הצומחת והיה ראו לעשות פורות
 וזה פורוש המקרא בראשית ר"ד פסוק א' וה'
 בירך את אברהם בכל . כ"ל בגו'amus וbam'ק
 חמש לרמו שאים נתברך בגשם החמושו .
 ובנה דו ומוי שרצו לירע וותר מהכמת אברהם
 בקבלה ובפילוסופיא וקרא ס'וצר' ומצא רברום
 נפלאים ואין כאן מקום להאריך ובחלק השני
 נכתב וותר ממנו בחכמת אלאות . ואצא בות
 החוצה . לותן לנרונה הנצחה : ואסומים הפרק
 הזה עם דבריו אברהם שאמר בעצמו בס'צורה פ'
 ומשנה ר' : לפונך חביב שבעה לכל חפש תחת
 השמיים : ואלך לו אל הר המוריה שם אמצעינו
 את יצחק אשר היה לו ג'ב' ורועה גודלה ב'
 בחכמת הוות כאשר אברר בסუיותה דשמיוא :